

odnos spram sebe da se apsolutno odnosi spram sebe? Sloboda se ovde suprotstavlja večnom opetovanju koje je osnov opštosti zakona.

Dakle, sloboda je osnovni problem dela *Ponavljjanje* i stoga Konstantin kaže da je ona centralna kategorija moderne filozofije. Za idealističku filozofiju sloboda je mišljena kao apsolut, i u tom smislu ona je interes moderne metafizike, ali ujedno ono na čemu ona biva nasukana. Ono što delo *Ponaljanje* nastoji da pokaže jeste da iako je interes moderne metafizike ponavljanje - jer je ponavljanje način slobode, upravo taj interes vodi njenoj propasti, rečju ona nije u stanju da misli ponaljanje kao slobodu.

Takođe, rekli smo da je ponavljanje zapravo po Konstantinu izraz za ono što se pogrešno naziva i misli pod posredovanje. Tako Konstantin kaže: „Ponaljvanje je nova kategorija koju treba otkriti. Ako malo poznajemo noviju filozofiju i nismo potpuno neobavešteni o grčkoj, lako ćemo videti da ta kategorija upravo objašnjava odnos između Elećana i Heraklita i da je ponavljanje baš to što se pogrešno naziva posredovanje.“

Rečju, Konstantin tvrdi da ponavljanje imenuje ono što Hegelovo posredovanje želi ali ne uspeva da misli. Naime, Konstantin kaže: “Neverovatno je koliko je mnogo prašine uzvitlano oko medijacije u Hegelovoj filozofiji i koliki je ugled i čast uživalo glupo trućanje pod tom firmom. Pre bi trebalo pokušati da se promisli, I tada Grcima dati malo za pravo. “ Čemu dodaje sledeće: “U naše vreme se ne ne objašnjava, kako nastaje medijacija, da li proizilazi iz kretanja dva trenutka i u kom smislu je već unapred u ovima sadržana, ili je nešto novo što se priključuje i tada kako.”

Da bi se razumelo zašto Konstantin, dakle ne Kjerkegor, ovako postavlja problem ponavljanja neophodno je imati u vidu način na koji Hegel postavlja